

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag hoorden wij
hoe vier apostelen geraakt werden door Jezus.
Zelfs zo geraakt dat ze spontaan alles achter lieten
en Jezus volgden.

Durven wij ons nog te laten raken?
Of zeggen we: "Veel te gevaarlijk.
Eerst maar eens goed nadenken
voordat ik een grote beslissing neem."
Nou, een beetje voorzichtigheid
kan natuurlijk ook nooit kwaad.

Want weet u, in onze tijd zijn er heel veel dingen
die een beroep op ons doen.

De reclame op televisie:

Deze auto moet je kopen, dat is echt de beste,
of deze computer, dat is de snelste,
en ga zo maar door.

En ik zal u eerlijk zeggen,
als ik bij Etos kom en ik zie dan een wand vol
met allerlei vitaminen en middeltjes
nou, dan zou ik soms het liefst
alles willen kopen wat er te krijgen is.

Want we hebben toch allemaal wel eens
een pijntje hier en een pijntje daar.

En toch weet je, even een pas op de plaats.
Niet alles tegelijk!

Kortom, in onze tijd moeten wij ons
wel eens wat beschermen
om niet teveel prikkels te krijgen.

Maar daardoor lopen we ook het gevaar
om ons soms te veel af te sluiten.

Maar in het evangelie van vandaag zie ik gelukkig toch
dat de leerlingen zich durfden te laten raken
door de persoon van Jezus Christus.

En als u nu misschien zou zeggen:
"Nou, dat zou ik nooit durven",
dan mag ik misschien toch een vergelijking maken.
Als mensen gaan trouwen dan hebben ze toch vaak
ook al een hele grote beslissing achter de rug.
En als soms een aanstaande bruidspaar bij mij komt
voor een gesprek,
dan vraag ik ze altijd op een gegeven moment:
"Weten jullie nog wanneer jullie elkaar
voor het eerst hebben ontmoet?"
En altijd volgt er dan wel een heel mooi verhaal
van de eerste ontmoeting.
Soms kenden ze elkaar al lang,
zaten ze bijvoorbeeld op dezelfde school.
Maar dan is er toch altijd wel
een moment aan te wijzen
waarop zij beiden echt werden geraakt
Waarop de vonk voor het eerst echt oversloeg.

En ik vind het altijd zo leuk
om dat moment wat uitgebreider te horen
omdat dat vaak ook wat zegt over
hoe hun huwelijk zal worden.
Als bijvoorbeeld twee mensen elkaar hebben ontmoet
tijdens hun studie,
dan mag je verwachten dat studie en werk
ook in hun huwelijk een belangrijke plaats
zullen innemen.
Of als twee elkaar ontmoet hebben op een vakantie
dan kun je verwachten
dat juist het samen genieten van het leven
een belangrijk iets in hun huwelijk zal zijn.

Zo is het interessant om te zien
dat bij de leerlingen in het evangelie van vandaag
ook iets wordt verteld van de omstandigheden
van het moment van hun roeping.

Hoort u maar:

Simon en Andreas werden geroepen
juist toen zij aan het vissen waren.

Terwijl Jakobus en Johannes werden geroepen
op een toch iets ander moment.

Hoort u maar:

Toen ze de netten aan het klaar maken waren.

Dat wil zeggen dat ze de netten aan het repareren waren.

En het is zo mooi om te zien

dat dat specifieke roepingsmoment

ook al iets laat zien van hun toekomst.

Want Petrus zal een echte vissersman worden.

Hij zal vele mensen vissen.

Hij is vol enthousiasme.

Hij loopt altijd voorop.

Hij zal dan ook de rots van de kerk worden.

Maar Johannes is heel anders.

Hij is de netten aan het repareren.

Hij is veel bedachtzamer.

Misschien ook wel iets voorzichtiger.

Hij komt niet op de eerste plaats

maar juist op de laatste plaats.

Zo kun je in deze deze twee

hele kleine zinnnetjes

al iets zien van hun toekomst.

Maar durven wij ons nog te laten raken

door de persoon van Jezus Christus?

Door zijn Blijde Boodschap.

Nou, laat ik u geruststellen:

Dat mag dus voor iedereen verschillend zijn.

Sommigen voelen zich geraakt

om de blijde boodschap uit te dragen.

Vissers.

Mensen die heel enthousiast kunnen zijn.

Anderen zijn wat bedachtzamer,
en zullen als Johannes zich meer geroepen voelen
om dingen te herstellen.
Maar Jezus heeft ons wel allemaal nodig.

En dan tot slot nog een zinnetje uit het evangelie:
Jezus verkondigt Gods Blijde Boodschap.
En dan zegt Jezus ook: 'De tijd is vervuld.
Dat is ook belangrijk om geraakt te kunnen worden.
De tijd is vervuld.
Je moet er als het ware ook aan toe zijn.

Misschien mag ik u daarover tot slot
nog iets uit mijn eigen leven vertellen.
Ik weet nog goed het jaar dat mijn moeder overleed, 2000,
en ik was toen net vijftig geworden.
Ik was toen echt op een punt gekomen van:
Nou zou er wel eens een nieuwe fase
in mijn leven kunnen aanbreken.
En ja hoor, precies op dat moment ontving ik
mijn roeping om priester te worden.
De tijd was toen blijkbaar rijp.
'De tijd was vervuld.'

Met andere woorden,
We hoeven niet iedere dag van ons leven
geraakt te worden!
Een beetje rustig aan mag ook wel!
Wel, u merkt wel, ik ben meer een Johannes
dan een Petrus.
Een beetje bedachtzaam.
Maar, op een of andere manier
moeten wij wel allemaal een keer
geraakt worden.
Amen.